

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

35. Robato poleno se rado vname.

Zdi se mi, da niti ne razumete vsi, zakaj se robato poleno rado vname; kako bi mogli šele prav razumeti pregovor sam. To ste gotovo že večkrat opazovali, da se tenka trska najrajše prižge in tudi najrajše gori; niste pa menda še pomislili, zakaj. — Da sploh more kaj goreti, je treba, da ima dovolj zraka v bližini in da se dovolj razgreje. S plamenom pa goré v obče le take reči, ki se po vročini sproti vsaj deloma izpreminjajo v gorljivi plin, sličen plinu, ki se kuha v plinarnah v veliki množini. Tenka trska torej zato tako rada gori, ker se razgreje po večjem prostoru hkrati in dobiva mnogo zraka, da se hitro napravlja gorljivi plin. Debel les pa se zato noče vneti in goreti, ker se razgreje le na majhnem prostoru, do katerega prihaja zrak; torej se le počasi snuje in zažiga plin. Robovi robatega polena so pa slični trskam, torej hitreje napravljajo vnetljivi plin in se hitreje vžigajo. Da vam bo bolj jasen pregovor, moramo pomniti tudi še to, kako se obdelujejo robata polena, da so okrogla in gladka. Treba jih je namreč obtesavati in gladiti.

Tudi človek, ki je neveden in slabo vzgojen, je kakor robato razkavo poleno n e o b t e s a n , n e o l i k a n . Nemci pravijo: „n e p o o b l a n“. Do takega zanemarjenega človeka imajo razne strasti večjo moč, ker se jim ne zna in noče ustavljati. Vsaka reč ga razjezi in stogoti, ker se ni učil jeze krotiti; odtod mnogi pretepi in poboji pri takih neolikancih. Udaja se nezmernosti, ker se ni učil zatajevati samega sebe. Premaga ga kaj lahko tudi najnevarnejša strast — nečistost, ker premalo vpliva nanj strah božji itd.

Pregovor: „Robato poleno se rado vname,“ vas torej uči, kolika dobrota je za človeka dobra krščanska vzgoja in olika.

Rebus.

(Priobčil „Internus“.)

Šaljiva vprašanja.

1. Kako se dokaže, da ima smrt enak konec kakor ves svet?
2. Kaj je v sredi meseca?
3. Katera noč je najbolj svitla?

(Rešitev in imena rešilcev prih.)

Listnica uredništva.

Slavko Slavič: Par črtic smo že priredili, pesmice pa pridejo polagoma na vrsto. — Rajko Rajev: Tudi o teh pesmicah žal — ne moremo izreči drugačne sodbe: misli, stokrat

prepete, v prav delavniški obleki. Idite iskat novih idej! Za vse je svet dovolj bogat... — Budislav: Pač, ko bi bila še oblika malo bolj opiljena, glavne misli so dobre. Prilичno še sami vzamemo pod pilo. — T a r a s V a z i l j e v : Srčna hvala! Da ni šlo vse pod tisk, je vzrok ta, ker smo s pomladnim cvetjem odsile preobloženi. Vemo, da nam ne zamerite, če jih nekaj odložimo na prihodnjo vigrad. — B r e z a v š č e k : Smo prebrali. „Sestrici“ sta pač boljši kot „komisar“. Že porabimo prilično. — I . N o v a k : Vaše tudi, dasi se nam vidi opis nekam preveč razblinjen.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.